

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 202

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 60

26 czerwca 2017

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2017/C 202/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2017/C 202/02	Sprawa C-469/15 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 27 kwietnia 2017 r. – FSL Holdings, Firma Léon Van Parys, Pacific Fruit Company Italy SpA/Komisja Europejska (Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek bananów w Grecji, we Włoszech i w Portugalii — Koordynacja w zakresie ustalania cen — Dopuszczalność dowodów przekazanych przez krajowe organy podatkowe — Prawo do obrony — Obliczanie kwoty grzywny — Zakres kontroli sądowej — Uznanie za „porozumienie mające na celu ograniczenie konkurencji”)	2
2017/C 202/03	Sprawa C-516/15 P: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 27 kwietnia 2017 r. – Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV/Akros Chemicals Ltd, Komisja Europejska [Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejskie rynki stabilizatorów cynowych i stabilizatorów termicznych na bazie ESBO/estrów — Ustalanie cen, podział rynków i wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych — Możliwość przypisania spółce dominującej noszącego znamiona naruszenia zachowania spółek zależnych — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Artykuł 25 ust. 1 — Przedawnienie dla nakładania kar w odniesieniu do spółek zależnych — Wpływ na sytuację prawną spółki dominującej]	2

PL

2017/C 202/04	Sprawa C-535/15: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 kwietnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – Freie und Hansestadt Hamburg/Jost Pinckernelle [Odesłanie prejudycjalne — Rejestracja, ocena, udzielanie zezwoleń i stosowanie ograniczeń w zakresie chemikaliów — Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (rozporządzenie REACH) — Ogólny obowiązek rejestracji i wymagania dotyczące informacji — Substancje chemiczne niezarejestrowane — Wywóz poza terytorium Unii Europejskiej substancji chemicznych niezarejestrowanych]	3
2017/C 202/05	Sprawa C-559/15: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 kwietnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Onix Asigurări SA/Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS) (Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 73/239/EWG — Dyrektywa 92/49/EWG — Zasada jednolitego zezwolenia — Zasada nadzoru państwa członkowskiego pochodzenia — Artykuł 40 ust. 6 — Pojęcie „nieprawidłowości” — Reputacja akcjonariuszy — Nałożony na zakład ubezpieczeniowy z siedzibą w państwie członkowskim zakaz zawierania nowych umów na terytorium innego państwa członkowskiego)	4
2017/C 202/06	Sprawa C-620/15: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 27 kwietnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – A-Rosa Flussschiff GmbH/Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d’allocations familiales d’Alsace (Urssaf), następcy prawnemu Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden [Odesłanie prejudycjalne — Pracownicy migrujący — Zabezpieczenie społeczne — Właściwe ustawodawstwo — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuł 14 ust. 2 lit. a) — Rozporządzenie (EWG) nr 574/72 — Artykuł 12a pkt 1a — Umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską — Personel pływający — Pracownicy oddelegowani do innego państwa członkowskiego — Oddział szwajcarski — Zaświadczenie E 101 — Moc dowodowa]	4
2017/C 202/07	Sprawa C-672/15: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 27 kwietnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance de Perpignan – Francja) – postępowanie karne przeciwko Noria Distribution SARL (Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2002/46/WE — Zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych — Witaminy i składniki mineralne, które można stosować w produkcji suplementów żywnościowych — Maksymalne ilości — Kompetencja państw członkowskich — Przepisy krajowe ustalające te ilości — Wzajemne uznawanie — Brak — Zasady i kryteria obowiązujące przy ustalaniu maksymalnych ilości)	5
2017/C 202/08	Sprawy połączone C-680/15 i C-681/15: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 kwietnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH/Ivan Felja (C-680/15), Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH/Vittoria Graf (C-681/15) (Odesłanie prejudycjalne — Przejęcie przedsiębiorstwa — Ochrona praw pracowniczych — Dyrektywa 2001/23/WE — Artykuł 3 — Umowa o pracę — Ustawodawstwo państwa członkowskiego zezwalające na zawarcie klauzul odsyłających do układów zbiorowych pracy zawieranych po przejściu przedsiębiorstwa — Sprzeciw przejmującego)	6
2017/C 202/09	Sprawa C-202/16: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 27 kwietnia 2017 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka [Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Zarządzanie odpadami — Dyrektywy 2008/98/WE i 1999/31/WE — Lokalizacja składowiska odpadów w Temploni (Grecja)]	7
2017/C 202/10	Sprawa C-176/16 P: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 6 kwietnia 2017 r. – Proforec Srl/Komisja Europejska [Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Rejestr chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych — Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 — Rejestracja nazwy „Focaccia di Recco col formaggio (IPG)” — Brak interesu prawnego]	7
2017/C 202/11	Sprawa C-385/16 P: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 4 kwietnia 2017 r. – Sharif University of Technology/Rada Unii Europejskiej (Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Środki ograniczające podjęte wobec Islamskiej Republiki Iranu — Wykaz osób i podmiotów, w odniesieniu do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych — Kryterium rzeczowego, logistycznego lub finansowego wsparcia dla rządu Iranu — Współpraca w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego w dziedzinie wojskowej lub w dziedzinach powiązanych)	8

2017/C 202/12	Sprawa C-639/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 5 października 2016 r. w sprawie T-456/15, Foodcare sp. z o.o./EUIPO, wniesione w dniu 9 października 2016 r. przez Foodcare sp. z o.o.	8
2017/C 202/13	Sprawa C-106/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Szczecinie (Polska) w dniu 28 lutego 2017 r. – Paweł Hofsoe przeciwko LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster a.G.	8
2017/C 202/14	Sprawa C-133/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 14 marca 2017 r. – Dănuț Podilă e alții/Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători” SA București	9
2017/C 202/15	Sprawa C-134/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 14 marca 2017 r. – Costel Nicușor Mucea/SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii, attraverso l'amministratore giudiziario SMDA Mureș Insolvency SRL	9
2017/C 202/16	Sprawa C-140/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 17 marca 2017 r. – Szef Krajowej Administracji Skarbowej przeciwko Gminie Ryjewo	10
2017/C 202/17	Sprawa C-166/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça (Portugalia) w dniu 3 kwietnia 2017 r. – Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd/Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga – Futebol, SAD	11
2017/C 202/18	Sprawa C-180/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 7 kwietnia 2017 r. – X, Y/Staatsscretaris van Veiligheid en Justitie	12
2017/C 202/19	Sprawa C-212/16: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vergabekammer Südbayern – Niemcy) – DUK Versorgungswerk eV, Gothaer Pensionskasse AG/BG Klinik für Berufskrankheiten Bad Reichenhall gmbH, przy udziale: Versorgungsanstalt des Bundes und der Länder, VBG Verwaltungs-Berufsgenossenschaft	12
2017/C 202/20	Sprawa C-269/16: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de lo Social n°2 de Terrassa – Hiszpania) – Elena Barba Giménez/Francisca Carrión Lozano	13
2017/C 202/21	Sprawa C-489/16: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 marca 2017 r. – Komisja Europejska/Wielkie Księstwo Luksemburga, wspierane przez: Republikę Francuską	13
2017/C 202/22	Sprawa C-493/16: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 kwietnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale della Campania – Włochy) – Sicurbau Srl, Imprese Generali Riunite Srl (I.G.R.), Iterga Costruzioni Generali SpA, Pacifico Costruzioni SpA (Pa.Co.)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità Portuale di Napoli, SOA Rina SpA: przy udziale: Pamoter Genova Srl. i in.	13
2017/C 202/23	Sprawa C-562/16: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 stycznia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover – Niemcy) – Peter Roßnagel, Alexandre Schröter/TUIfly GmbH	13
2017/C 202/24	Sprawa C-627/16: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu – Portugalia) – João Ventura Ramos/Fundo de Garantia Salarial	14
2017/C 202/25	Sprawa C-11/17: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg – Niemcy) – Thomas Hübner/LVM Lebensversicherungs AG	14

Sąd

2017/C 202/26	Sprawa T-754/14: Wyrok Sądu z dnia 10 maja 2017 r. – Efler i in./Komisja [Prawo instytucjonalne — Europejska inicjatywa obywatelska — Transatlantyczne partnerstwo handlowo-inwestycyjne — Kompleksowa umowa gospodarczo handlowa — Oczywisty brak uprawnień Komisji — Wniosek dotyczący przyjęcia aktu prawnego w celu wprowadzenia w życie traktatów — Artykuł 11 ust. 4 TUE — Artykuł 2 ust. 1 i art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 211/2011 — Równość traktowania]	15
2017/C 202/27	Sprawa T-115/15: Wyrok Sądu z dnia 11 maja 2017 r. – Deza/ECHA [Rozporządzenie REACH — Ustalenie listy substancji zidentyfikowanych w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 — Uzupełnienie wpisu substancji ftalan di(2-etyloheksylu) (DEHP) na tę listę — Artykuły 57 i 59 rozporządzenia nr 1907/2006]	15
2017/C 202/28	Sprawy połączone T-425/15, T-426/15 i T-428/15: Wyrok Sądu z dnia 4 maja 2017 r. – Schröder/CPVO – Hansson (SEIMORA) (Odmiany roślin — Wniosek o uchylenie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin przyznanego odmianie SEIMORA — Wniosek o unieważnienie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin przyznanego odmianie SEIMORA — Wniosek o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin odmianie SUMOST 02 — Skład Izby Odwoławczej CPVO — Zasada bezstronności)	16
2017/C 202/29	Sprawa T-680/15: Wyrok Sądu z dnia 8 maja 2017 r. – Les Éclaires/EUIPO – L'éclaireur International (L'ECLAIREUR) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy L'ECLAIREUR — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykuł 15 ust. 1, art. 51 ust. 1 lit. a) i art. 76 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zasada 22 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 — Podnoszona rozbieżność w stosunku do części C, sekcji 6 wytycznych dotyczących rozpatrywania spraw przez EUIPO]	17
2017/C 202/30	Sprawa T-262/16: Wyrok Sądu z dnia 5 maja 2017 r. – Globo Media/EUIPO – Globo Comunicação e Participações (GLOBO MEDIA) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie unijnego znaku towarowego GLOBO MEDIA — Wcześniejszy krajowy graficzny znak towarowy TV GLOBO PORTUGAL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	17
2017/C 202/31	Sprawa T-75/16 P: Postanowienie Sądu z dnia 3 maja 2017 r. – De Nicola/EBI [Odwołanie — Służba publiczna — Personel EBI — Ocena — Sprawozdanie z oceny przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny (2010) — Naruszenia prawa — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne]	18
2017/C 202/32	Sprawa T-76/16: Postanowienie Sądu z dnia 1 marca 2017 r. – Ikos/EUIPO (AEGYPTISCHE ERDE) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego AEGYPTISCHE ERDE — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Odrzucenie zgłoszenia — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Skarga w części oczywiście niedopuszczalna, a w części prawnie oczywiście bezzasadna]	18
2017/C 202/33	Sprawa T-618/16: Postanowienie Sądu z dnia 24 kwietnia 2017 r. – Dreimane/Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytury i renty — Przeniesienie krajowych uprawnień emerytalnych — Obliczenie lat służby uprawniających do emerytury — Artykuł 90 ust. 2 regulaminu — Termin — Oczywista niedopuszczalność)	19
2017/C 202/34	Sprawa T-147/17: Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2017 r. – Anastassopoulos i in./Rada i Komisja	20
2017/C 202/35	Sprawa T-217/17: Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2017 r. – FVE Holýšov I i in./Komisja	20
2017/C 202/36	Sprawa T-223/17: Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2017 r. – Adapta Color/EUIPO – Coatings Foreign IP (ADAPTA POWDER COATINGS)	21

2017/C 202/37	Sprawa T-224/17: Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2017 r. – Adapta Color/EUIPO – Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)	22
2017/C 202/38	Sprawa T-225/17: Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2017 r. – Adapta Color/EUIPO – Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)	23
2017/C 202/39	Sprawa T-226/17: Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2017 r. – Adapta Color/EUIPO – Coatings Foreign IP (Rustproof System ADAPTA)	24
2017/C 202/40	Sprawa T-237/17: Skarga wniesiona w dniu 24 kwietnia 2017 r. – Hiszpania/Komisja	24
2017/C 202/41	Sprawa T-240/17: Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2017 r. – Campine i Campine Recycling/Komisja	25
2017/C 202/42	Sprawa T-265/17: Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2017 r. – ExpressVPN/EUIPO (EXPRESSVPN) . . .	26
2017/C 202/43	Sprawa T-266/17: Skarga wniesiona w dniu 9 maja 2017 r. – Kwizda Holding/EUIPO – Dermapharm (UROAKUT)	27
2017/C 202/44	Sprawa T-376/16: Postanowienie Sądu z dnia 2 marca 2017 r. – Oberösterreichische Landesbank/SRB	28
2017/C 202/45	Sprawa T-511/16: Postanowienie Sądu z dnia 2 maja 2017 r. – Bermejo Garde/EKES	28
2017/C 202/46	Sprawa T-744/16: Postanowienie Sądu z dnia 3 maja 2017 r. – Generis – Farmacêutica/EUIPO – Corpak MedSystems (CORGRIP)	28
2017/C 202/47	Sprawa T-47/17: Postanowienie Sądu z dnia 8 marca 2017 r. – Yotrio Group/EUIPO (Umieszczenie zielonej obwódki na nóżce)	28

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2017/C 202/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 195 z 19.6.2017

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 178 z 6.6.2017

Dz.U. C 168 z 29.5.2017

Dz.U. C 161 z 22.5.2017

Dz.U. C 151 z 15.5.2017

Dz.U. C 144 z 8.5.2017.

Dz.U. C 129 z 24.4.2017

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 27 kwietnia 2017 r. – FSL Holdings, Firma Léon Van Parys, Pacific Fruit Company Italy SpA/Komisja Europejska

(Sprawa C-469/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek bananów w Grecji, we Włoszech i w Portugalii — Koordynacja w zakresie ustalania cen — Dopuszczalność dowodów przekazanych przez krajowe organy podatkowe — Prawo do obrony — Obliczanie kwoty grzywny — Zakres kontroli sądowej — Uznanie za „porozumienie mające na celu ograniczenie konkurencji”)

(2017/C 202/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: FSL Holdings, Firma Léon Van Parys, Pacific Fruit Company Italy SpA (przedstawiciele: P. Vlaemminck i B. Van Vooren, advocaten, C. Verdonck, avocate, J. Auwerx, advocaat oraz B. Gielen, avocate)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Biolan, M. Kellerbauer i P. Rossi, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w części oddalone.
- 2) FSL Holdings NV, Firma Léon Van Parys NV oraz Pacific Fruit Company Italy SpA zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 389 z 23.11.2015.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 27 kwietnia 2017 r. – Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV/Akros Chemicals Ltd, Komisja Europejska

(Sprawa C-516/15 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejskie rynki stabilizatorów cynowych i stabilizatorów termicznych na bazie ESBO/estrów — Ustalanie cen, podział rynków i wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych — Możliwość przypisania spółce dominującej noszącego znamiona naruszenia zachowania spółek zależnych — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Artykuł 25 ust. 1 — Przedawnienie dla nakładania kar w odniesieniu do spółek zależnych — Wpływ na sytuację prawną spółki dominującej]

(2017/C 202/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV (przedstawiciele: C. Swaak, R. Wesseling, advocaten)

Druga strona postępowania: Akros Chemicals Ltd, Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Bottka i P. Rossi, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH i Akzo Nobel Chemicals BV zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 406 z 7.12.2015.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 kwietnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – Freie und Hansestadt Hamburg/Jost Pinckernelle

(Sprawa C-535/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rejestracja, ocena, udzielanie zezwoleń i stosowanie ograniczeń w zakresie chemikaliów — Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (rozporządzenie REACH) — Ogólny obowiązek rejestracji i wymagania dotyczące informacji — Substancje chemiczne niezarejestrowane — Wywóz poza terytorium Unii Europejskiej substancji chemicznych niezarejestrowanych]

(2017/C 202/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Freie und Hansestadt Hamburg

Strona pozwana: Jost Pinckernelle

przy udziale: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Sentencja

Artykuł 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE, w związku z art. 3 pkt 12 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że substancje, które nie zostały zarejestrowane zgodnie z owym rozporządzeniem podczas ich przywozu na terytorium Unii Europejskiej, mogą zostać wywiezione poza to terytorium.

⁽¹⁾ Dz.U. C 7 z 11.1.2016.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 kwietnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Onix Asigurări SA/Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

(Sprawa C-559/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 73/239/EWG — Dyrektywa 92/49/EWG — Zasada jednolitego zezwolenia — Zasada nadzoru państwa członkowskiego pochodzenia — Artykuł 40 ust. 6 — Pojęcie „nieprawidłowości” — Reputacja akcjonariuszy — Nałożony na zakład ubezpieczeniowy z siedzibą w państwie członkowskim zakaz zawierania nowych umów na terytorium innego państwa członkowskiego)

(2017/C 202/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Onix Asigurări SA

Strona pozwana: Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

Sentencja

Dyrektywę Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniającą dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecią dyrektywę w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenie na życie), a w szczególności jej art. 40 ust. 6, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by organy nadzoru państwa członkowskiego przyjmowały – wobec zakładu ubezpieczeń bezpośrednich, innych niż ubezpieczenia na życie, prowadzących działalność na terytorium tego państwa członkowskiego w ramach swobody świadczenia usług – w trybie pilnym, w celu ochrony interesów ubezpieczonych i innych podmiotów mających prawo do świadczeń z tytułu ubezpieczenia, środki, takie jak zakaz zawierania nowych umów na rzeczonym terytorium, których podstawą jest stwierdzenie w ramach swobodnego uznania niespełnienie – pierwotne bądź następcze – subiektywnego warunku wydania zezwolenia na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej, takiego jak warunek dotyczący reputacji. Dyrektywa ta nie stoi natomiast na przeszkodzie temu, by w ramach wykonywania uprawnień przyznanych mu w pilnych wypadkach państwo członkowskie świadczenia usług ustalało, czy pewne braki, względnie niepewność co do zarządzania zakładem ubezpieczeń przez osoby o nieposzlakowanej opinii, wskazują na rzeczywiste i nieuchronne ryzyko wystąpienia nieprawidłowości ze szkodą dla ubezpieczonych lub innych podmiotów mających prawo do świadczeń z tytułu ubezpieczenia i by w odnośnym przypadku natychmiast przyjmowało właściwe środki, takie jak – w odnośnym przypadku – zakaz zawierania nowych umów na terytorium owego państwa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 1.2.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 27 kwietnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – A-Rosa Flussschiff GmbH/Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d’allocations familiales d’Alsace (Urssaf), następcy prawnemu Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

(Sprawa C-620/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Pracownicy migrujący — Zabezpieczenie społeczne — Właściwe ustawodawstwo — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuł 14 ust. 2 lit. a) — Rozporządzenie (EWG) nr 574/72 — Artykuł 12a pkt 1a — Umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską — Personel pływający — Pracownicy oddelegowani do innego państwa członkowskiego — Oddział szwajcarski — Zaświadczenie E 101 — Moc dowodowa]

(2017/C 202/06)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A-Rosa Flussschiff GmbH

Strona pozwana: Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), następca prawny Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

Sentencja

Wykładni art. 12a pkt 1a rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 647/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r., należy dokonywać w ten sposób, że wydane na podstawie art. 14 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1408/71, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 647/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r., przez instytucję wyznaczoną przez właściwy organ państwa członkowskiego zaświadczenie E 101 wiąże zarówno instytucję zabezpieczenia społecznego państwa członkowskiego, w którym praca jest wykonywana, jak i sądy tego państwa członkowskiego, nawet gdy stwierdzą one, że warunki wykonywania pracy przez danego pracownika w sposób oczywisty nie wchodzą w zakres przedmiotowy stosowania tego przepisu rozporządzenia nr 1408/71.

⁽¹⁾ Dz.U. C 48 z 8. 2.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 27 kwietnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance de Perpignan – Francja) – postępowanie karne przeciwko Noria Distribution SARL

(Sprawa C-672/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2002/46/WE — Zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych — Witaminy i składniki mineralne, które można stosować w produkcji suplementów żywnościowych — Maksymalne ilości — Kompetencja państw członkowskich — Przepisy krajowe ustalające te ilości — Wzajemne uznawanie — Brak — Zasady i kryteria obowiązujące przy ustalaniu maksymalnych ilości)

(2017/C 202/07)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de grande instance de Perpignan

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Noria Distribution SARL

przy udziale: Procureur de la République, Union fédérale des consommateurs des P.O (Que choisir)

Sentencja

1) Przepisy dyrektywy 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych oraz postanowienia traktatu FUE dotyczące swobodnego przepływu towarów należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom państwa członkowskiego, takim jak te będące przedmiotem postępowania głównego, które nie przewidują procedury dotyczącej wprowadzenia na rynek tego państwa członkowskiego suplementów żywnościowych, w których zawartość substancji odżywczych przekracza maksymalne dzienne dawki określone przez te przepisy, a które są legalnie produkowane lub sprzedawane w innym państwie członkowskim.

- 2) Przepisy dyrektywy 2002/46 oraz traktatu FUE dotyczące swobodnego przepływu towarów należy interpretować w ten sposób, iż maksymalne ilości, o których mowa w art. 5 tej dyrektywy, muszą być ustalane indywidualnie i przy uwzględnieniu wszystkich kryteriów określonych w owym art. 5 ust. 1 i 2, w szczególności górnych granic bezpieczeństwa dla danych substancji odżywczych, po dokonaniu pogłębionej oceny naukowej ryzyka dla zdrowia publicznego, opartej na nie na względach ogólnych lub hipotetycznych, lecz na właściwych danych naukowych. Do sądu odsyłającego należy dokonanie oceny, czy metoda ustalania tych ilości analizowanych w postępowaniu głównym odpowiada tym wymogom.
- 3) Przepisy dyrektywy 2002/46 oraz postanowienia traktatu FUE dotyczące swobodnego przepływu towarów należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie temu, aby przewidziana w art. 5 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy naukowa ocena ryzyka, która powinna poprzedzać ustalenie górnych granic bezpieczeństwa podlegających uwzględnieniu w szczególności w celu ustalenia maksymalnych ilości, o których mowa w tym art. 5, była dokonywana wyłącznie na podstawie krajowych opinii naukowych, podczas gdy w momencie przyjęcia analizowanego środka dostępne są również najnowsze międzynarodowe opinie naukowe przewidujące możliwość ustalenia wyższych progów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 90 z 7.3.2016.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 kwietnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH/Ivan Felja (C-680/15), Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH/Vittoria Graf (C-681/15)

(Sprawy połączone C-680/15 i C-681/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przejęcie przedsiębiorstwa — Ochrona praw pracowniczych — Dyrektywa 2001/23/WE — Artykuł 3 — Umowa o pracę — Ustawodawstwo państwa członkowskiego zezwalające na zawarcie klauzul odsyłających do układów zbiorowych pracy zawieranych po przejęciu przedsiębiorstwa — Sprzeciw przejmującego)

(2017/C 202/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Skarżący: Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH (C-680/15), Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH (C-681/15)

Pozwani: Ivan Felja (C-680/15), Vittoria Graf (C-681/15)

Sentencja

Wykładni art. 3 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstwa, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów w związku z art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że w wypadku przejęcia zakładu dalsze przestrzeganie praw i obowiązków wynikających dla zbywającego z umowy o pracę rozciąga się na klauzulę tej umowy, którą zbywający i pracownik uzgodnili w oparciu o zasadę autonomii woli stron, a na której podstawie ich stosunek pracy jest regulowany nie tylko układem zbiorowym obowiązującym w dniu przejęcia, ale również uzupełniającymi go, zmieniającymi go lub zastępującymi go układami zawieranymi po tym przejęciu, jeżeli prawo krajowe przewiduje na rzecz przejmującego zarówno oparte na porozumieniu stron, jak i jednostronne możliwości dostosowania umowy o pracę.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 4.4.2016.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 27 kwietnia 2017 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka**(Sprawa C-202/16) ⁽¹⁾****[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Zarządzanie odpadami — Dyrektywy 2008/98/WE i 1999/31/WE — Lokalizacja składowiska odpadów w Temploni (Grecja)]**

(2017/C 202/09)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Patakia i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciel: E. Skandalou, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Tolerując eksploatację składowiska odpadów w Temploni (Grecja) niespełniającego warunków i wymogów określonych w prawodawstwie Unii Europejskiej dotyczącym środowiska naturalnego, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy, jak również na podstawie art. 8 lit. a), art. 11 ust. 1 i załącznika I do dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 6.6.2016.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 6 kwietnia 2017 r. – Proforec Srl/Komisja Europejska**(Sprawa C-176/16 P) ⁽¹⁾****[Odwwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Rejestr chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych — Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 — Rejestracja nazwy „Focaccia di Recco col formaggio (IPG)” — Brak interesu prawnego]**

(2017/C 202/10)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Proforec Srl (przedstawiciele: G. Durazzo, M. Mencoboni i G. Pescatore, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Moro i J. Guillem Carrau, pełnomocnicy, następnie F. Moro, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Proforec Srl zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.5.2016.

**Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 4 kwietnia 2017 r. – Sharif University of Technology/
Rada Unii Europejskiej**

(Sprawa C-385/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Środki ograniczające podjęte wobec Islamskiej Republiki Iranu — Wykaz osób i podmiotów, w odniesieniu do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych — Kryterium rzeczowego, logistycznego lub finansowego wsparcia dla rządu Iranu — Współpraca w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego w dziedzinie wojskowej lub w dziedzinach powiązanych)

(2017/C 202/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Sharif University of Technology (przedstawiciel: M. Happold, barrister)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piesseaux i M. Bishop, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Sharif University of Technology pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 335 z 12.9.2016.

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 5 października 2016 r. w sprawie T-456/
15, Foodcare sp. z o.o./EUIPO, wniesione w dniu 9 października 2016 r. przez Foodcare sp. z o.o.**

(Sprawa C-639/16 P)

(2017/C 202/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Foodcare sp. z o.o. (przedstawiciel: M. Żabińska, radca prawny)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Dariusz Michalczewski

Postanowieniem z dnia 11 maja 2017 r. Trybunał (dziesiąta izba) uznał odwołanie za niedopuszczalne.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Szczecinie
(Polska) w dniu 28 lutego 2017 r. – Paweł Hofsoe przeciwko LVM Landwirtschaftlicher
Versicherungsverein Münster a.G.**

(Sprawa C-106/17)

(2017/C 202/13)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Paweł Hofsoe

Strona pozwana: LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster a.G. z siedzibą w Münster

Pytania prejudycjalne

Czy odesłanie w art. 13 ust. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾, do art. 11 ust. 1 lit. b) tego Rozporządzenia, należy interpretować w ten sposób, że osoba fizyczna, będąca przedsiębiorcą między innymi w zakresie dochodzenia odszkodowań od ubezpieczycieli, powołująca się na umowne nabycie wierzytelności od bezpośrednio poszkodowanego, może wytoczyć powództwo o tę wierzytelność przeciwko ubezpieczycielowi odpowiedzialności cywilnej sprawcy wypadku drogowego, mającemu siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego niż państwo członkowskie miejsca zamieszkania poszkodowanego, przed sąd państwa członkowskiego miejsca zamieszkania poszkodowanego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 351, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 14 marca 2017 r. – Dănuț Podilă e altri/Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători” SA București

(Sprawa C-133/17)

(2017/C 202/14)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dănuț Podilă i in.

Strona pozwana: Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători” SA București

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 114 ust. 3 TFUE, 151 TFUE i 153 TFUE oraz przepisy dyrektywy ramowej 89/391/EWG ⁽¹⁾ i kolejnych dyrektyw szczególnych należy interpretować w taki sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie Unii Europejskiej ustanowiło terminy i procedury, które ograniczają dostęp do sądu w celu zaklasyfikowania miejsc pracy jako charakteryzujących się szczególnymi albo specjalnymi warunkami co skutkuje pozbawieniem pracowników prawa do bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy, wynikającego ze stwierdzenia wyżej wskazanych warunków zgodnie z przepisami krajowymi wymienionymi we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym?
- 2) Czy art. 9 lit. a) dyrektywy 89/391/EWG stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, który nie karze beczynności pracodawcy w zakresie uzyskania oceny stopnia zagrożeń dla bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 89/391/EWG Rady z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (Dz.U. L 183, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 14 marca 2017 r. – Costel Nicușor Mucea/SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii, attraverso l'amministratore giudiziario SMDA Mureș Insolvency SRL

(Sprawa C-134/17)

(2017/C 202/15)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Costel Nicușor Mucea

Strona pozwana: SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii, za pośrednictwem administratora sądowego SMDA Mureș Insolvency SRL

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 114 ust. 3 TFUE, 151 TFUE i 153 TFUE oraz przepisy dyrektywy ramowej 89/391/EWG ⁽¹⁾ i kolejnych dyrektyw szczególnych należy interpretować w taki sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie Unii Europejskiej ustanowiło terminy i procedury, które ograniczają dostęp do sądu w celu zaklasyfikowania miejsc pracy jako charakteryzujących się szczególnymi albo specjalnymi warunkami, co skutkuje pozbawieniem pracowników prawa do bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy, wynikającego ze stwierdzenia wyżej wskazanych warunków zgodnie z przepisami krajowymi wymienionymi we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 89/391/EWG Rady z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (Dz.U. L 183, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelnego Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 17 marca 2017 r. – Szef Krajowej Administracji Skarbowej przeciwko Gminie Ryjewo

(Sprawa C-140/17)

(2017/C 202/16)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelnego Sądu Administracyjnego

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Szef Krajowej Administracji Skarbowej

Strona pozwana: Gmina Ryjewo

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle art. 167, 168 oraz 184 i nast. dyrektywy Rady 2006/112/WE z 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ oraz zasady neutralności gminie przysługiwać będzie prawo do odliczenia (poprzez dokonanie korekty) podatku naliczonego związanego z jej wydatkami inwestycyjnymi w sytuacji, gdy:
 - w początkowym okresie po wytworzeniu (nabyciu) dobro inwestycyjne wykorzystywane było na cele działalności niepodlegającej opodatkowaniu (w ramach realizacji przez gminę zadań organu władzy publicznej w zakresie przysługującego mu imperium);
 - sposób wykorzystania dobra inwestycyjnego uległ zmianie i będzie ono wykorzystywane przez gminę również do wykonywania czynności opodatkowanych;
- 2) Czy dla odpowiedzi na pytanie, o którym mowa w pkt 1, istotne jest to, że w momencie wytworzenia lub nabycia dobra inwestycyjnego zamiar wykorzystania w przyszłości tego dobra przez gminę do wykonywania czynności opodatkowanych nie był wyraźnie wskazany?
- 3) Czy dla odpowiedzi na pytanie, o którym mowa w pkt 1, istotne jest to, że dobro inwestycyjne będzie wykorzystywane zarówno do wykonywania czynności opodatkowanych, jak i niepodlegających opodatkowaniu (w ramach realizacji zadań organu władzy publicznej) i nie ma możliwości obiektywnego przypisania konkretnych wydatków inwestycyjnych do jednej z wyżej wymienionych grup czynności?

⁽¹⁾ Dz. Urz. L 347, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça (Portugalia) w dniu 3 kwietnia 2017 r. – Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd/ Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga – Futebol, SAD

(Sprawa C-166/17)

(2017/C 202/17)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal de Justiça

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie i pozwani: Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd

Pozwani: Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga – Futebol, SAD

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy koncesja udzielona kasynom ustawą o grach wiąże się z naruszeniem zasad i swobód gospodarczych przewidzianych w traktacie?
- 2) Czy wyłączne prawo przyznane na rzecz Santa Casa da Misericórdia de Lisboa dekretem z mocą ustawy nr 322/91 z dnia 26 sierpnia, zmienionym dekretem z mocą ustawy nr 469/99 z dnia 6 listopada, dekretem nr 12790 z dnia 30 listopada 1926 r., dekretem z mocą ustawy nr 40397 z dnia 24 listopada 1955 r., dekretem z mocą ustawy nr 84/85 z dnia 28 marca, zmienionym i [ponownie ogłoszonym] dekretem z mocą ustawy nr 317/2002 z dnia 17 grudnia oraz dekretem z mocą ustawy nr 282/2003 z dnia 8 listopada, stanowi naruszenie zasad i swobód gospodarczych przewidzianych w traktacie?
- 3) Czy art. 21 Código da Publicidade (kodeksu reklamy) narusza zasady swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, stanowiąc również dyskryminację między obywatelami państw członkowskich, ponieważ chodzi o nieuzasadnione zakazy, ograniczenia i przywileje?
- 4) Czy [powyższe zakazy, ograniczenia i przywileje] stanowią przypadek arbitralnej dyskryminacji i ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi, ponieważ nie są one uzasadnione interesem ogólnym?
- 5) Czy wyłączność przyznana na rzecz Santa Casa da Misericórdia de Lisboa stanowi przypadek nadużywania pozycji dominującej zgodnie z prawem wspólnotowym w odniesieniu do reklamy?
- 6) Czy art. 3 i 9 dekretu z mocą ustawy nr 4[2]2/89 z dnia 2 grudnia (ustawy o grach) są zgodne z prawem wspólnotowym?
- 7) Czy art. 2 i 3 dekretu z mocą ustawy nr 282/2003 z dnia 8 listopada są zgodne ze swobodą przedsiębiorczości i ze swobodą świadczenia usług na poziomie wspólnotowym w zakresie, w jakim wprowadzają one na rzecz Santa Casa da Misericórdia de Lisboa wyłączność na prowadzenie gier online?
- 8) Państwo portugalskie nie przekazało Komisji Europejskiej informacji o normach technicznych wymienionych w dekreście z mocą ustawy nr 422/89 z dnia 2 grudnia.
- 9) Czy należy zatem odstąpić od stosowania takich przepisów i jednostki mogą powoływać się na ten brak możliwości zastosowania?
- 10) Państwo portugalskie nie przekazało Komisji Europejskiej informacji o normach technicznych wymienionych w dekreście z mocą ustawy nr 282/2003 z dnia 8 listopada.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 7 kwietnia 2017 r. – X, Y/Staatsscretaris van Veiligheid en Justitie**

(Sprawa C-180/17)

(2017/C 202/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X, Y

Strona przeciwna: Staatsscretaris van Veiligheid en Justitie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. 2008 L 348, tzw. „dyrektywy powrotowej”) w związku z art. 4, 18, 19 ust. 2 i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że prawo Unii wymaga by środek odwoławczy wnoszony do sądu wyższej instancji – o ile przepisy prawa krajowego przewidują możliwość jego wniesienia w ramach postępowania mającego za przedmiot zaskarżenie decyzji zawierającej decyzję nakazującą powrót w rozumieniu art. 3 ust. 4 dyrektywy 2008/115/WE – miał automatycznie skutek zawieszający, jeśli obywatel państwa trzeciego powoła się na to, że wykonanie decyzji nakazującej powrót jest związane z poważnym ryzykiem naruszenia zasady non-refoulement? Innymi słowy, czy w takim przypadku wydalenie obywatela państwa trzeciego musi zostać zawieszone do czasu upłynięcia terminu na wniesienie owego środka odwoławczego do sądu wyższej instancji lub – gdy rzeczony środek odwoławczy został wniesiony – do czasu wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie owego środka odwoławczego, bez konieczności wystąpienia osobno z odnośnym wnioskiem przez obywatela państwa trzeciego?
- 2) Czy przepisy art. 46 dyrektywy 2013/32/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180) (wersja przekształcona) w związku z art. 4, 18, 19 ust. 2 i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że prawo Unii wymaga by środek odwoławczy wnoszony do sądu wyższej instancji – o ile przepisy prawa krajowego przewidują możliwość jego wniesienia w ramach postępowania dotyczącego oddalenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej – miał automatycznie skutek zawieszający? Innymi słowy, czy w takim przypadku wydalenie obywatela państwa trzeciego musi zostać zawieszone do czasu upłynięcia terminu na wniesienie owego środka odwoławczego do sądu wyższej instancji lub – gdy rzeczony środek odwoławczy został wniesiony – do czasu wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie owego środka odwoławczego, bez konieczności wystąpienia osobno z odnośnym wnioskiem przez obywatela państwa trzeciego?
- 3) Czy dla istnienia przywołanego powyżej skutku automatycznie zawieszającego ma również znaczenie to, czy stanowiący przedmiot postępowania odwoławczego przed sądami pierwszej i wyższej instancji wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej został oddalony w oparciu o jeden ze względów wymienionych w art. 46 ust. 6 dyrektywy 2013/32/UE? Czy też wymóg ten obowiązuje w stosunku do wszystkich wskazanych w tej dyrektywie kategorii decyzji dotyczących azylu?

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vergabekammer Südbayern – Niemcy) – DUK Versorgungswerk eV, Gothaer Pensionskasse AG/BG Klinik für Berufskrankheiten Bad Reichenhall gGmbH, przy udziale: Versorgungsanstalt des Bundes und der Länder, VBG Verwaltungs-Berufsgenossenschaft

(Sprawa C-212/16) ⁽¹⁾

(2017/C 202/19)

Język postępowania: niemiecki

Prezes ósmej izby Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 z 11.7.2016.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de lo Social n°2 de Terrassa – Hiszpania) – Elena Barba Giménez/Francisca Carrión Lozano

(Sprawa C-269/16) ⁽¹⁾

(2017/C 202/20)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 1.8.2016.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 marca 2017 r. – Komisja Europejska/Wielkie Księstwo Luksemburga, wspierane przez: Republikę Francuską

(Sprawa C-489/16) ⁽¹⁾

(2017/C 202/21)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 410 z 7.11.2016.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 kwietnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale della Campania – Włochy) – Sicurbau Srl, Imprese Generali Riunite Srl (I.G.R.), Iterga Costruzioni Generali SpA, Pacifico Costruzioni SpA (Pa.Co.)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità Portuale di Napoli, SOA Rina SpA: przy udziale: Pamoter Genova Srl. i in.

(Sprawa C-493/16) ⁽¹⁾

(2017/C 202/22)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 454 z 5.12.2016.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 stycznia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover – Niemcy) – Peter Roßnagel, Alexandre Schröter/TUIfly GmbH

(Sprawa C-562/16) ⁽¹⁾

(2017/C 202/23)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 13.2.2017.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu – Portugalia) – João Ventura Ramos/Fundo de Garantia Salarial

(Sprawa C-627/16) ⁽¹⁾

(2017/C 202/24)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 70 z 6.3.2017.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg – Niemcy) – Thomas Hübner/LVM Lebensversicherungs AG

(Sprawa C-11/17) ⁽¹⁾

(2017/C 202/25)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 10.4.2017.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 10 maja 2017 r. – Efler i in./Komisja

(Sprawa T-754/14) ⁽¹⁾

[Prawo instytucjonalne — Europejska inicjatywa obywatelska — Transatlantyckie partnerstwo handlowo-inwestycyjne — Kompleksowa umowa gospodarczo handlowa — Oczywisty brak uprawnień Komisji — Wniosek dotyczący przyjęcia aktu prawnego w celu wprowadzenia w życie traktatów — Artykuł 11 ust. 4 TUE — Artykuł 2 ust. 1 i art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 211/2011 — Równość traktowania]

(2017/C 202/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Michael Efler (Berlin, Niemcy) oraz inni skarżący, których imiona i nazwiska wymienione są w załączniku do wyroku (przedstawiciel: profesor B. Kempen)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J. Laitenberger i H. Krämer, następnie H. Krämer, oraz w końcu H. Krämer i F. Erlbacher, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 263 TFUE żądanie w celu doprowadzenia do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2014) 6501 final z dnia 10 września 2014 r. w sprawie odmowy rejestracji proponowanej europejskiej inicjatywy obywatelskiej o nazwie „Stop TTIP”.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2014) 6501 final z dnia 10 września 2014 r. w sprawie odmowy rejestracji proponowanej europejskiej inicjatywy obywatelskiej o nazwie „Stop TTIP”.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Michaela Eflera oraz pozostałych skarżących, których imiona i nazwiska wymienione zostały w załączniku, w tym kosztami postępowania w przedmiocie środka tymczasowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 34 z 2.2.2015.

Wyrok Sądu z dnia 11 maja 2017 r. – Deza/ECHA

(Sprawa T-115/15) ⁽¹⁾

[Rozporządzenie REACH — Ustalenie listy substancji zidentyfikowanych w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 — Uzupełnienie wpisu substancji ftalan di(2-etyloheksylu) (DEHP) na tę listę — Artykuły 57 i 59 rozporządzenia nr 1907/2006]

(2017/C 202/27)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Deza, a.s. (Vlašské Meziříčí, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat P. Dejl)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciele: początkowo M. Heikkilä, W. Broere oraz T. Zbihlaj, a następnie M. Heikkilä, W. Broere i C. Buchanan, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów M. Procházkę i M. Maškovą)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Danii (przedstawiciele: C. Thorning i N. Lyshøj Malte, pełnomocnicy), Królestwo Nederlandów (przedstawiciele: M. Bulterman, B. Koopman i H. Stergiou, pełnomocnicy), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: E. Karlsson, L. Swedenborg, A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson i N. Otte Widgren, pełnomocnicy), Królestwo Norwegii (przedstawiciele: K. Moen i K. Moe Winther, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności, wniesiony na podstawie art. 263 TFUE, decyzji dyrektora wykonawczego ECHA z dnia 12 grudnia 2014 r., mocą której istniejący wpis substancji ftalanu di(2-etyloheksylu) na listę substancji zidentyfikowanych w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. U. 2006, L 396, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2007, L 136, s. 3), został uzupełniony w ten sposób, że substancja ta została zidentyfikowana również jako substancja zaburzająca gospodarkę hormonalną i powodująca prawdopodobne poważne skutki dla środowiska, w rozumieniu art. 57 lit. f) tego rozporządzenia.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Deza, a.s. pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA), w tym koszty postępowania w przedmiocie środka tymczasowego.
- 3) Królestwo Danii, Królestwo Niderlandów, Królestwo Szwecji i Królestwo Norwegii pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 1.6.2015.

Wyrok Sądu z dnia 4 maja 2017 r. – Schröder/CPVO – Hansson (SEIMORA)

(Sprawy połączone T-425/15, T-426/15 i T-428/15) ⁽¹⁾

(Odmiany roślin — Wniosek o uchylenie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin przyznanego odmianie SEIMORA — Wniosek o unieważnienie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin przyznanego odmianie SEIMORA — Wniosek o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin odmianie SUMOST 02 — Skład Izby Odwoławczej CPVO — Zasada bezstronności)

(2017/C 202/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ralf Schröder (Lüdinghausen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Leidereiter)

Strona pozwana: Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (CPVO) (przetawiciele: M. Ekvad i F. Mattina, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów A. von Mühlendahl i H. Hartwiga)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą CPVO był również, interwenient przed Sądem: Jørn Hansson (Søndersø, Dania) (przedstawiciele: adwokaci G. Würtenberger i R. Kunze)

Przedmiot

W sprawie T-425/15 skarga na decyzję Izby Odwoławczej CPVO z dnia 24 lutego 2015 r. (sprawa A 003/2010) dotyczącą wniosku o uchylenie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin przyznanego odmianie SEIMORA; w sprawie T-426/15 skarga na decyzję Izby Odwoławczej CPVO z dnia 24 lutego 2015 r. (sprawa A 002/2014) dotyczącą unieważnienia wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin przyznanego odmianie SEIMORA; a w sprawie T-428/15 skarga na decyzję Izby Odwoławczej CPVO z dnia 24 lutego 2015 r. (sprawa A 007/2009), dotyczącą wniosku o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin odmianie SUMOST 02.

Sentencja

- 1) Skargi zostają oddalone.

2) Ralf Schröder zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z dnia 5.10.2015.

Wyrok Sądu z dnia 8 maja 2017 r. – Les Éclaires/EUIPO – L'éclaireur International (L'ECLAIREUR)
(Sprawa T-680/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy L'ECLAIREUR — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykuł 15 ust. 1, art. 51 ust. 1 lit. a) i art. 76 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zasada 22 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 — Podnoszona rozbieżność w stosunku do części C, sekcji 6 wytycznych dotyczących rozpatrywania spraw przez EUIPO]

(2017/C 202/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Les Éclaires GmbH (Norymberga, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Bund)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Gája, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: L'éclaireur International (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat M. Decker)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 września 2015 r. (sprawa R 2266/2014-1) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między Les Éclaires a L'éclaireur International.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Les Éclaires GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym niezbędnymi kosztami poniesionymi przez L'éclaireur International w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 1.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 5 maja 2017 r. – Globo Media/EUIPO – Globo Comunicação e Participações (GLOBO MEDIA)

(Sprawa T-262/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie unijnego znaku towarowego GLOBO MEDIA — Wcześniejszy krajowy graficzny znak towarowy TV GLOBO PORTUGAL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 202/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Globo Media, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci L. Estropá Navarro i J. Calderón Chavero)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Folliard Monguiral i B. Uriarte Valiente)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Globo Comunicação e Participações S/A (Rio de Janeiro, Brazylia)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 marca 2016 r. (sprawa R 0561/2014/4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Globo Comunicação a Participações et Globo Media

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Globo Media, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 18.7.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 3 maja 2017 r. – De Nicola/EBI

(Sprawa T-75/16 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Służba publiczna — Personel EBI — Ocena — Sprawozdanie z oceny przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny (2010) — Naruszenia prawa — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne]

(2017/C 202/31)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat G. Ferabecoli)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) (przedstawiciele: początkowo G. Nuvoli i T. Gilliams, następnie G. Nuvoli i G. Faedo, pełnomocnicy, wspomagani przez adwokata A. Dal Ferro)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (w składzie jednego sędziego) z dnia 18 grudnia 2015 r., De Nicola/EBI (F-128/11, EU:F:2015:168).

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Carlo De Nicola pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) w niniejszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 4.4.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 1 marca 2017 r. – Ikos/EUIPO (AEGYPTISCHE ERDE)

(Sprawa T-76/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego AEGYPTISCHE ERDE — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Odrzucenie zgłoszenia — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Skarga w części oczywiście niedopuszczalna, a w części prawnie oczywiście bezzasadna]

(2017/C 202/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ikos GmbH (Lörrach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Masberg)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 grudnia 2015 r. (sprawa R 1257/2015-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego AEGYPTISCHE ERDE jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona i w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Ikos GmbH zostaje obciążona kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 4.4.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 24 kwietnia 2017 r. – Dreimane/Komisja

(Sprawa T-618/16) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytury i renty — Przeniesienie krajowych uprawnień emerytalnych — Obliczenie lat służby uprawniających do emerytury — Artykuł 90 ust. 2 regulaminu — Termin — Oczywista niedopuszczalność)

(2017/C 202/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sandra Dreimane (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat J. Ābiks)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara i L. Radu Bouyon, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 270 TFUE i mające na celu, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji ustalającej doliczenie lat służby uprawniających do emerytury, jakie należy uwzględnić w systemie emerytalnym instytucji Unii Europejskiej w następstwie wniosku o przeniesienie uprawnień emerytalnych nabytych przez skarżącą przed objęciem stanowiska na służbie na rzecz Unii, oraz po drugie, naprawienie szkody, jaką skarżąca miała ponieść ze względu na nieprzestrzeganie przez Komisję rozsądnego terminu rozpatrzenia tego wniosku o przeniesienie uprawnień.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożonego przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Sandra Dreimane pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 10.10.2016 (sprawa pierwotnie wniesiona do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygnaturą F-48/16 i przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016 r.).

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2017 r. – Anastassopoulos i in./Rada i Komisja**(Sprawa T-147/17)**

(2017/C 202/34)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Nikolaos Anastassopoulos (Nea Erythraia, Grecja), Aristeidis Anastassopoulos (Nea Erythraia), Alexia Anastassopoulos (Nea Erythraia), Maria-Myrto Anastassopoulos (Nea Erythraia), Sophie Velliou (Kifissia, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci K. Floros i M. Meng-Papantoni)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;
- uwzględnienie roszczeń odszkodowawczych poprzez przyznanie pierwszemu ze skarżących kwoty 123 442 EUR, każdemu z trzech kolejnych – kwoty 61 721 EUR, zaś piątemu – kwoty 120 900 EUR lub ewentualnie, odpowiednio, kwot 38 227,20 EUR, 19 107,60 EUR i 37 440 EUR, powiększonych we wszystkich przypadkach o odsetki za zwłokę;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania niezależnie od wyniku sporu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca powołuje się na naruszenie podstawowej zasady zakazu dyskryminacji w zakresie, w jakim wymaga ona różnego traktowania różnych sytuacji, jak również art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), który konkretyzuje ową zasadę.

Powołując się na znaczne straty finansowe z powodu poddania ich obligacji skarbowych przepisom ustawy 4050/12, zwanej także „PSI” (*Private Sector Investment*), strona skarżąca ubolewa, że zastosowano w stosunku do niej takie samo traktowanie (w tym taką samą stopę *haircut*) co wobec osób prawnych, w szczególności banków i wyspecjalizowanych funduszy, mimo ich zasadniczych różnic.

Strona skarżąca przypisuje to przewodniczącemu Eurogrupy lub Eurogrupie jako takiej, którzy jej zdaniem zakazali nie tylko zwolnienia osób fizycznych z *haircut*, ale także wszelkich później środków wyrównawczych, jak również Komisji, która w opinii strony skarżącej wyraziła zgodę na takie naruszenie ww. zasady i art. 21 karty mimo obowiązku, który na niej ciąży na podstawie art. 17 TUE, zgodnie z jego wykładnią dokonaną w wyroku z dnia 20 września 2016 r., Ledra Advertising i in./Komisja i EBC (od C-8/15 P do C-10/15 P, EU:C:2016:701).

Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2017 r. – FVE Holýšov I i in./Komisja**(Sprawa T-217/17)**

(2017/C 202/35)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: FVE Holýšov I s. r. o. (Praga, Republika Czeska) i 27 innych skarżących (przedstawiciele: adwokaci A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes i T. Herbold)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej C(2016) 7827 final z dnia 28 listopada 2016 r., pomoc państwa SA.40171 (2015/NN) ⁽¹⁾, dotyczącej wspierania produkcji energii ze źródeł odnawialnych w Republice Czeskiej; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. W zarzucie pierwszym strona skarżąca twierdzi, że w piśmie z lipca 2004 r. skierowanym do właściwych organizacji przemysłowych strona pozwana zdecydowała już, że przyjęty w Republice Czeskiej program wspierania produkcji energii ze źródeł odnawialnych nie stanowi pomocy państwa. Decyzja ta jest prawnie wiążąca dla strony pozwanej, która nie cofnęła jej, ani też nie może jej wycofać.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia uzasadnionych oczekiwań strony skarżącej oraz zasady pewności prawa.
3. W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca podnosi, że czeski system wspierania produkcji energii ze źródeł odnawialnych nie stanowi pomocy państwa.
4. W zarzucie czwartym strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja zmusza Republikę Czeską do wdrożenia zbyt obszernego mechanizmu kontroli, a tym samym narusza uzasadnione oczekiwania strony skarżącej co do niezawodności programu.
5. W ramach zarzutu piątego strona skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja jest oparta na błędnych ustaleniach faktycznych, gdyż uznano w niej, że operatorzy systemu dystrybucyjnego mają obowiązek przerzucania kosztów wytworzenia energii ze źródeł odnawialnych na odbiorców energii. W prawie czeskim nie przewidziano tego rodzaju obowiązku.
6. W zarzucie szóstym strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza art. 5 ust. 1 TUE (ograniczenie kompetencji zasadą przyznania).
7. W zarzucie siódmym strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o oczywisty błąd w ocenie.

⁽¹⁾ Dz.U. 2017, C 69, s. 2.

Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2017 r. – Adapta Color/EUIPO – Coatings Foreign IP (ADAPTA POWDER COATINGS)

(Sprawa T-223/17)

(2017/C 202/36)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Adapta Color, SL (Peñíscola, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokaci G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal i E. Armero Lavie)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „ADAPTA POWDER COATINGS” – unijny znak towarowy nr 3 383 015

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 lutego 2017 r. w sprawie R 2522/2015-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie niniejszej skargi w całości;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej i, ewentualnie, interwenienta kosztami niniejszego postępowania, a także kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem w sprawie unieważnienia prawa do znaku i postępowaniem odwoławczym przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c), art. 7 ust. 3, art. 52 ust. 1 lit. a) oraz art. 75 i 76 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie podstawowych zasad procesowych, takich jak zasady ciężaru dowodu, uzasadnienia decyzji, prawa do obrony i do bycia wysłuchanym, zasad pewności prawa, równego traktowania i dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2017 r. – Adapta Color/EUIPO – Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)

(Sprawa T-224/17)

(2017/C 202/37)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Adapta Color, SL (Peñíscola, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokaci G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal i E. Armero Lavie)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „Bio proof ADAPTA” – unijny znak towarowy nr 4 368 239

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 lutego 2017 r. w sprawie R 2521/2015-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie niniejszej skargi w całości;

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej i, ewentualnie, interwenienta kosztami niniejszego postępowania, a także kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem w sprawie unieważnienia prawa do znaku i postępowaniem odwoławczym przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

Zarzuty i główne argumenty identyczne z tymi podnoszonymi w sprawie T-223/17.

Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2017 r. – Adapta Color/EUIPO – Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)

(Sprawa T-225/17)

(2017/C 202/38)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Adapta Color, SL (Peñíscola, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokaci G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal i E. Armero Lavie)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „Bio proof ADAPTA” – unijny znak towarowy nr 4 582 599

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 lutego 2017 r. w sprawie R 311/2016-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie niniejszej skargi w całości;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej i, ewentualnie, interwenienta kosztami niniejszego postępowania, a także kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem w sprawie unieważnienia prawa do znaku i postępowaniem odwoławczym przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

Zarzuty i główne argumenty identyczne z tymi podnoszonymi w sprawie T-223/17.

**Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2017 r. – Adapta Color/EUIPO – Coatings Foreign IP
(Rustproof System ADAPTA)**

(Sprawa T-226/17)

(2017/C 202/39)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Adapta Color, SL (Peñíscola, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokaci G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal i E. Armero Lavie)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „Rustproof System ADAPTA” – unijny znak towarowy nr 4 368 239

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 lutego 2017 r. w sprawie R 2408/2015-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie niniejszej skargi w całości;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej i, ewentualnie, interwenienta kosztami niniejszego postępowania, a także kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem w sprawie unieważnienia prawa do znaku i postępowaniem odwoławczym przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

Zarzuty i główne argumenty identyczne z tymi podnoszonymi w sprawie T-223/17.

Skarga wniesiona w dniu 24 kwietnia 2017 r. – Hiszpania/Komisja

(Sprawa T-237/17)

(2017/C 202/40)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Gavela Llopis, Abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 766 final z dnia 14 lutego 2017 r. w zakresie, w jakim wyłącza ona z finansowania Unii Europejskiej określone wydatki dokonane przez państwa członkowskie w ramach EFRG i EFRROW, w odniesieniu do Królestwa Hiszpanii, sektor owoców i warzyw, w związku z dochodzeniem (FV 2011/003/ES);

— obciążenie pozwanej instytucji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 11 ust. 1 lit. a) i d) ppkt 3) rozporządzenia Rady (WE) z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz.U. 1996, L 297, s. 1) oraz art. 14 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1432/2003 z dnia 11 sierpnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do warunków uznawania organizacji producentów i wstępnego uznawania grup producentów (Dz.U. 2003, L 203, s. 18), w związku z art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1182/2007 ustanawiającego przepisy szczegółowe dotyczące sektora owoców i warzyw, zmieniającego dyrektywę 2001/112/WE, 2001/113/WE i rozporządzenia (EWG) nr 827/68, (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96, (WE) nr 2826/2000, (WE) nr 1782/2003, (WE) nr 318/2006 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2202/96 (Dz.U. 2007, L 273, s. 1) i art. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 listopada 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. 2003, L 270, s. 1).

— Królestwo Hiszpanii twierdzi, że Komisja naruszyła art. 11 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady nr 2200/96 w odniesieniu do organizacji producentów Tilla Huelva, uznając, że trzech członków tej organizacji nie odpowiada definicji „producenta”, i że wobec tego nie są spełnione przewidziane w art. 11 wymogi dotyczące demokratycznej kontroli, podczas gdy organizacja ta nieprzerwanie zrzeszała producentów, wobec czego zasady demokratycznej kontroli przewidziane w art. 11 ust. 1 lit. d) ppkt 3) rozporządzenia nr 2200/96 i w art. 14 rozporządzenia Komisji nr 1443/2003 w związku z art. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1782/2003 były spełnione.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 52 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549).

— W ocenie strony skarżącej metoda oceny na zasadzie ryczałtu, którą posłużono się w celu zastosowania korekty finansowej w odniesieniu do Andaluzji, jest niezgodna z obecnym art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 1306/2013 (który zastąpił art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1290/2005) oraz z zawartymi w dokumencie nr VI/5330/97 wytycznymi w sprawie obliczania skutków finansowych. Zastosowana korekta ryczałtowa jest niesłuszna, a w każdym razie nieproporcjonalna. Należało zastosować korektę punktową w wypadkach, w których rzeczywiście wystąpiły uchybienia. Jeżeli jednak należało zastosować korektę ryczałtową, to powinna ona wynieść 5 %.

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2017 r. – Campine i Campine Recycling/Komisja

(Sprawa T-240/17)

(2017/C 202/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Campine NV (Beerse, Belgia) i Campine Recycling NV (Beerse) (przedstawiciele: adwokaci C. Verdonck, S. De Cock i Q. Silvestre)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie dopuszczalności skargi;

- stwierdzenie nieważności art. 1 i 2 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 8 lutego 2017 r. [C(2017) 900 final] dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) w zakresie w jakim zgodnie z zaskarżoną decyzją strona skarżąca naruszyła art. 101 TFUE;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2 zaskarżonej decyzji w zakresie w jakim wymierza stronie skarżącej grzywnę w wysokości 8 158 000,00 EUR oraz obniżenie grzywny zgodnie z argumentacją skargi;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący licznych uchybień o charakterze proceduralnym w tym braku uzasadnienia wysokości grzywny oraz w szczególności konieczności dostosowania wysokości grzywny zgodnie z pkt 37 wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien⁽¹⁾ oraz odsetka zastosowanego podwyższenia. Strona skarżąca podnosi jednocześnie, że Komisja naruszyła ich prawo do obrony, prawo do bycia wysłuchanym oraz zasadę dobrej administracji, nie wskazując w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów, ani w jakimkolwiek innym dodatkowym piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów, swego zamiaru zastosowania podwyższenia [wymiaru grzywny] na podstawie art. 37 wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien. Strona skarżąca powołuje się również na naruszenie obowiązku uzasadnienia, zasady pewności prawa, równego traktowania i proporcjonalności, ponieważ Komisja podwyższyła kwotę grzywny nałożonej na stronę skarżącą o 10 %, opierając się na pkt 37 wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien oraz zastosowała to podwyższenie w sposób jednolity do wszystkich przedsiębiorstw uczestniczących w zarzucanym naruszeniu, nie zważając na fakt, że indywidualny udział poszczególnych przedsiębiorstw po stornie skarżącej różnił się w istotny sposób od udziału innych przedsiębiorstw uczestniczących w naruszeniu.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym zaskarżona decyzja narusza prawo, ponieważ nie wykazała w sposób wymagany prawem, że strona skarżąca naruszyła art. 101 TFUE. Strona skarżąca powołuje się w tym zakresie na błędną ocenę dowodów dokonaną w zaskarżonej decyzji oraz na słabość dowodów podniesionych na okoliczność udziału strony skarżącej w naruszeniu stwierdzonym jej w art. 1.
3. Zarzut trzeci, podniesiony tytułem ewentualnym, na wypadek gdyby Sąd uznał, że strona skarżąca uczestniczyła w porozumieniu lub praktyce sprzecznej z art. 101 ust. 1 TFUE, dotyczący naruszenia art. 23 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003⁽²⁾ oraz wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien z powodu błędnej oceny wagi i czasu trwania naruszania, a także okoliczności łagodzących oraz naruszenia zakazu dyskryminacji przy obliczaniu podstawowej kwoty grzywny.
4. Zarzut czwarty, podniesiony tytułem ewentualnym, na wypadek gdyby Sąd nie stwierdził nieważności zaskarżonej decyzji z powodu uchybień proceduralnych, na które strona skarżąca powołuje się w ramach zarzutu pierwszego, zgodnie z którym wspomniane uchybienia powinny przynajmniej uzasadniać unieważnienie podwyższenia wysokości grzywny zastosowanego na podstawie pkt 37 wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien.

⁽¹⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, s. 2).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2017 r. – ExpressVPN/EUIPO (EXPRESSVPN)

(Sprawa T-265/17)

(2017/C 202/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ExpressVPN Ltd (Glen Vine, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: A. Muir Wood, Barrister)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego zawierającego element słowny „EXPRESSVPN” – zgłoszenie nr 1 265 562

Zaskarżona decyzja: decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie R 1352/2016-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmienienie zaskarżonej decyzji w ten sposób, aby umożliwić rejestrację znaku towarowego na tej podstawie, że znak towarowy nie jest ani opisowy ani pozbawiony odróżniającego charakteru oraz w oparciu o przedłożony ekspertowi i Piątej Izbie Odwoławczej dowód nabytego charakteru odróżniającego;
- nakazanie pokrycia kosztów postępowania poniesionych przez stronę skarżącą w związku z niniejszym odwołaniem.

Podniesione zarzuty

- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c), art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 9 maja 2017 r. – Kwizda Holding/EUIPO – Dermapharm (UROAKUT)

(Sprawa T-266/17)

(2017/C 202/43)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Kwizda Holding GmbH (Wiedeń, Austria) (przedstawiciele: adwokaci L. Wiltschek, D. Plasser i K. Majchrzak)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Dermapharm GmbH (Wiedeń, Austria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „UROAKUT” – zgłoszenie nr 13 854 146

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 marca 2017 r. w sprawie R 1221/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie niniejszej skargi i zmiana zaskarżonej decyzji poprzez oddalenie sprzeciwu wniesionego wobec zgłoszenia unijnego znaku towarowego nr 13 854 146; ewentualnie stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania przed Sądem i przed Izbą Odwoławczą;
- w przypadku wstąpienia przez interwenienta do postępowania, obciążenie go kosztami postępowania przed Wydziałem Sprzeciwów.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Postanowienie Sądu z dnia 2 marca 2017 r. – Oberösterreichische Landesbank/SRB**(Sprawa T-376/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 202/44)

Język postępowania: niemiecki

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 19.9.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 2 maja 2017 r. – Bermejo Garde/EKES**(Sprawa T-511/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 202/45)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 16.6.2014 (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod numerem F-23/14 i przekazana Sądowi Unii Europejskiej w dniu 1 września 2016 r.).

Postanowienie Sądu z dnia 3 maja 2017 r. – Generis – Farmacêutica/EUIPO – Corpak MedSystems (CORGRIP)**(Sprawa T-744/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 202/46)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 475 z 19.12.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 8 marca 2017 r. – Yotrio Group/EUIPO (Umieszczenie zielonej obwódki na nóżce)**(Sprawa T-47/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 202/47)

Język postępowania: niemiecki

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 27.3.2017.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL